

landbrugsejendomme bør ophæves, og dette er sket i nærværende lovforslag. Et flertal på 16 medlemmer har tillige ønsket den nu bestående adgang for statens jordlovsudvalg til ved tinglysning af deklaration at lægge forkøbsret på landbrugsjord og landbrugs-ejendomme slettet, medens et mindretal på 15 medlemmer har ønsket den nævnte adgang opretholdt.

Under hensyn til at flertallet og mindretallet har været omtrent lige store, har regeringen dog ment det rigtigt at imødekomme mindretallets ønske ud fra den betragtning, at en sådan forkøbsret vil kunne være af betydning, ikke blot med hensyn til spørgsmålet om fremskaffelse af tillægsjord til ejendomme, der ikke på anden måde vil kunne suppleres op, men også med hensyn til løsning af spørgsmålet om de frie jorder. Jeg gør opmærksom på, at således som lovforslaget er udformet, kan forkøbsretten kun anvendes til egentlige jordrationaliseringsformål.

Køb i det frie marked vil være den erhvervelsesmåde der i almindelighed vil blive taget i anvendelse, og forkøbsretten må påregnes at ville få en mere begrænset anvendelse, og det er en selvfølge, at forkøbsret kun vil blive pålagt, såfremt tillægsjorden skønnes at ville kunne fraskilles ejendommen uden væsentlig ulempe for denne, eller såfremt ejendommen som helhed skønnes at kunne sammenlægges med anden ejendom.“

Ved lovforslagene 1. behandling i folketinget anbefalede de af *Carl Petersen* (S). Den foreslåede forkøbsret var nødvendig som et instrument, der kunne benyttes til at skaffe tillægsjord, så de mindre brug kunne suppleres til større enheder. Med hensyn til jordrenten havde hans parti ment, at udviklingen og den forskelsbehandling, den havde medført mellem dem, der valgte jordrente, og dem, der valgte jordkøb, havde nødvendiggjort, at der skabtes muligheder for, at de, der ønskede det, kunne få jordrenten afløst. Formen og betingelserne for afløsningen kunne man forhandle nærmere om i udvalget.

Niels Eriksen (V) beklagede, at man ikke havde fulgt landbo-kommissionens flertal og helt slettet reglerne om statens forkøbsret. Der kunne være behov for statens hjælp til fremme af en bedre jordfordeling, men jordlovsudvalget havde jo mulighed for i fri handel at gribe ind, så denne interesse blev tilgodeset. Spørgsmålet om jordrentens ophævelse var nok ikke så ligetil at klare, som lovforslaget gav udtryk for, men det kunne drøftes nærmere i udvalget.

Chr. R. Christensen (K.F) var skuffet over, at lovforslaget opretholdt forkøbsrettens princip. På den måde ville man beholde et administrationsapparat, som i virkeligheden var overflødigt. Jordrentelovgivningen havde hans parti krævet afviklet, så længe den havde eksisteret, og han kunne for så vidt med glæde tiltræde forslaget. Dog syntes han, at den erstatning, som præstegårdene skulle have, burde tilfalde menighedskasserne i stedet for stiftsmidlerne.